

Alt udspringer af kærlighed.

Af Tom Jørgensen, redaktør af Kunstavisen

Kunstnere kan have store eller små ambitioner, men det er siden Jackson Pollock yderst sjældent man finder en kunstner, som i sine værker vil intet mindre end genskabe kosmos og oven i købet tilbyder publikum et utilsløret budskab om kærligheden som forløsende kraft. Men dette er, hvad Jørgen Svenstrup i al ubeskyldighed vil. Ikke fordi han har fået et akut tilfælde af storhedsvanvid, men fordi han mener, at billedkunst skal være andet og mere end dekorative sofastykker eller, og det er såmænd lige så slemt, være teoretiske gåder for de indviede få. Hvad han helt tydeligt har til hensigt, er at få magien tilbage til kunsten igen, at gøre værkerne nærværende og omverdenstolkende, så de handler og fortæller og ER de fundamentale ting, der betyder noget for os på tværs af generationer, race, køn og alder: livet, døden og den evige cyklus store mysterium. Hans værker er præget af et universelt syn, som fra det enkelte værks sanselige NU, breder sig i tid og rum og indskriver sig i en universel verdensorden.

Det er i det hele taget som skaber af synteser, at Jørgen Svenstrup fungerer som billedkunstner.

Han er på samme tid ekspressivt lidenskabelig og konkret abstrakt. To måder at skabe kunst på, som i vesten ofte har været på kollisionskurs, men som i en østlig tankegang er to sider af samme sag.

Der er da også noget nærmest zen-buddhistisk, noget Yin/yang-agtigt over Jørgen Svenstrups værker. Hans granitskulpturer er på én gang rå nordiske og østligt elegante i deres udtryk. Den upolerede sten kan vække minder om stendysser, om gravsten fra vikingetiden eller om romanske døbefonte. Alt sammen udtryk for en barsk og usentimental, sagaagtig tilgang til billedkunsten. På den anden side finder man altid en blankpoleret blødhed og smidighed indbygget i hans skulptur, som virker organisk og åben.

På samme måde balancerer hans malerier og monotypier mellem en stram geometrisk formalisme og en dirrende ekspressiv nerve. Jørgen Svenstrup kan som en anden kinesisk tuschmester lave kalligrafisk beåndede penselstrøg og samtidigt sætte farveflader op eller skære vinkler af som gjaldt det liv eller død. Det føles i hvert fald som en kraftig pointe fra kunstnerens side at understrege helheden i alle processerne, ikke kun kunstens, men livets som sådan.

Kunstneren besjæler materialet med al sin kunstneriske skaberkraft og opfindsomhed, men er samtidigt selv en uløselig del af materien. Han er på samme tid skaber og skabt.

Som teoretisk udgangspunkt for denne helhedstænkning og helhedspraksis arbejder Jørgen Svenstrup udfra nogle tanker omkring tegnet. I modsætning til sprogforskere og filosoffer som f.eks. Wittgenstein, der mener, at et ord først får betydning, når det ses i sammenhæng med andre ord og sætninger, opererer Jørgen Svenstrup med den tanke, at et ord og et tegn har en

betydning i sig selv. Udfra studier i islamisk og hebræisk kunst og et indgående kendskab til nordiske helleristninger og billedtegn fra kulturer verden over, er han nået frem til den konklusion, at et tegn altid er et tegn på noget – at det henviser til et konkret fænomen eller et konkret objekt i den fysiske omgivende verden. Dermed er det enkelte tegn også noget arketypisk, noget, der forbinder mennesker på tværs af kultur, race og tid. I og med, at tegnet altid peger på noget, er virkelighedsorienteret, er det dermed også både konkret, ekspressivt og kalligrafisk. Modsætningen mellem de forskellige sprog, og i sidste ende mellem de forskellige kulturer og religioner, er derfor også et falsk modsætningsforhold. Verden er én, hvis det ikke var for de forskellige politiske og ideologiske magtforhold.

Med sin på én gang stoiske og vitalistiske livsfilosofi kommer det ikke som nogen overraskelse at erfare, at Jørgen Svenstrup også besidder en stor portion humor. Når han kalder en serie tredelte skulpturer med markant midterparti for "Mellemting", når han lader en skulptur med en negativ vasselignende form have titlen "Ingenting" og når han benævner en skulptur med en vækstlignende udposning "Lille opbrud", vidner det om en lakonisk, bevidst underdrevet form for humor, der i sidste instans er et tegn på et stort kunstnerisk overskud.

Som regel henviser Jørgen Svenstrups valg af titler dog til livets fundamentale vilkår, til de kosmiske processer på et såvel mikroskopisk som makroskopisk plan. Titler som "Forvandling", "Puls", "Udvikling" og "Styrke" vidner om kunstnerens dybe interesse for disse på én gang store og nære spørgsmål. Til sidst skal nævnes titlen på en skulptur, der om noget fanger Jørgen Svenstrup livsfilosofi i én eneste sætning: "It's all about love". Alt udspringer af kærlighed.

Af Tom Jørgensen, redaktør af Kunstavisen